

JACHTWERF RIK HOMAN

WERFNIEUWS 72

Najaar 2022

Met de Jan Blank op de trailer achter de weer helemaal gerepareerde Landcruiser vertrokken Edith en ik voor onze vakantie in Bretagne. Half juli was er een mooi evenement van klassieke boten in Douarnenez waar we graag naar toe wilden.

Een paar uur na ons vertrek, nog maar in België, hadden we een aanrijding met een vrachtwagen en viel het hele plan in duigen. De boot en wij waren ongedeerd, maar auto en trailer, ernstig beschadigd, moesten gerepatrieerd worden. Thuisgekomen bleek er ook nog eens ingebroken te zijn, dus er was veel te regelen met politie, glaszetter, verzekering, garage, enz. Na een weekje waren we wel weer toe aan een vaartocht, we konden met de Jan Blank nog net aansluiten bij de Van loon Hardzeildagen.

Tussen de aken en hoogaarzen van Loon hardzeildagen.

Leuke wedstrijd bij Zierikzee en bij Veere tussen de mooiste hoogaarzen en andere platbodems en natuurlijk onze vrienden van de Oldgaffers. Nou is zo'n evenement wel leuk voor een paar dagen, maar daarna genoten we ervan om zomaar wat rond te varen: voor anker bij de atol van Yerseke en bij de schelpenbank bij Zierikzee.

Zeiland op de Nieuwe Maas tot bij de Brienoort.

Daarna door de Roompotsluis naar zee, om buitenom naar het Slijkgat te varen en daar weer voor anker. Al die tijd heel

mooi, warm weer, maar we kregen toch nog regen en harde wind, dus naar binnen, een dagje naar Hellevoetsluis. Daarna

Met windkracht 7, zwaar

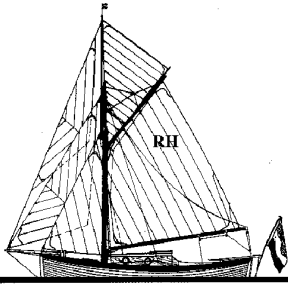
gereefd, naar Willemstad en een dag later nog even naar de Biesbos. Via de Merwede, na een nachtje voor anker in de Rietbaan bij Dordrecht konden we over de Noord, Nieuwe Maas en de Hollandse IJssel, zonder motor, alles zeilend naar Gouda varen.

Vijf Augustus scheepten we 's-Middags in op onze Cornish Crabber Mossel, die in Enkhuizen ligt. Eerst even de watertank vervangen. Die zorgde voor een nare smaak aan de thee en koffie. Nieuwe tank, klusje van niks, maar het vullen duurde verdacht lang. Toen ik de vulslang aan het opruimde was Edith met een rood hoofd aan het hozen; het water stroomde over de vlonders in de kajuit. Ik had de slang naar de gootsteenpomp losgetrokken. Dus een uurtje hozen en dweilen voor we konden gaan slapen! Met prachtig weer op weg naar het Wad. Bij Stavoren zaten we plots in het wedstrijdveld van de Friese skûtsjes die net gingen starten. Wat een spektakel, duizenden mensen op de kant, maar we werden al snel weggestuurd, dus niet veel van gezien. Na veel gebruik van de motor bij Kornwerderzand door de sluis en voor anker in de Boontjes, Harlingen in zicht. Daar hoorden we dat onze Engelse vrienden met hun boot in Vlieland lagen, dus de volgende morgen met de eb mee ook daar heen.

Het mooie plekje met hard zand bij vuurtoren Vlieland.

Bij de haven veel boten voor anker en twee rode vlaggen op het hoofd; haven was vol. Voor ons geen probleem want we kunnen goed droogvallen bij de vuurtoren. Helaas was daar ons mooie plekje nu ook al verboden gebied geworden, alles is nu bijna verboden op het wad, vooral de mooie droogval plekjes die ik nog van vroeger ken. Jammer en onnodig want de zeehonden zijn er weer in overvloed. We konden pas rond 18 u droogvallen, nu op een plek met modder en in mijn

JACHTWERF RIK HOMAN

ongeduld om te gaan borrelen maakte ik de wadpoten klaar en liepen we naar de dijk. Na gezellige avond met onze vrienden en heerlijk gegeten liepen we terug naar de Mossel, maar die was helaas omgevallen. Een wadpoot stond te strak en was met geweld weggedrukt. We konden slapen, maar alleen in de kooien aan de lage kant. Dit was nog maar de eerste keer deze reis. Om 5 uur de volgende morgen even ankerop en naar een dieper plekje verhaald, anders zouden we weer droogvallen. Met het laatste beetje eb zeilden we later langs de haven van Vlieland en toen de vloed doorkwam zeilden we al onder Terschelling met wind en stroom mee. Iets te vroeg want we lopen nog een paar keer vast in het Oosterom, maar na even zwemmen kunnen we alweer verder.

Hoe warm het was; Edith zwemt onder de parasol.

Tussen Oost Terschelling en Ameland is een betonde doorgang, de Blauwe Balg, waar je bij hoogwater, door mag varen ondanks de zeehonden die daar vaak liggen. De vloed was nog sterk tegen, zeilend haalden we de boeienlijn niet, dus hoog aan de wind ongeveer 500 m ten zuiden van de boeien stuurden we over de ondergelopen plaat, wat met onze diepgang van 70 cm prima ging. Maar er lag een grote boot van staatsbosbeheer voor anker in de geul, die zag ons afsnijden en liet onmiddellijk een speedboot met 80 pk bb motor te water om ons te bekeuren. Ik begon al te verzinnen wat ik zou zeggen als de natuurbeheerder langs zij zou liggen bijvoorbeeld "je gulp staat open", maar ik mocht niets zeggen. Edith zou het woord doen. En dat hielp want na de preek werden we niet bekeurd wat ik eigenlijk wel jammer vond. Ik had de bekeuring graag aangevochten want wij verstoorden niks, in tegenstelling tot de beheerder die in de geul, vlak bij de zeehonden voor anker lag, wat ten strengste verboden is. En daar dan ook nog een beetje spelevaren met 80 PK.

Er zijn weer genoeg zeehonden.

Met een hele vloot charterscheppen achter ons zeilden we naar Nes op Ameland. Heerlijk geslapen, even boodschappen en de

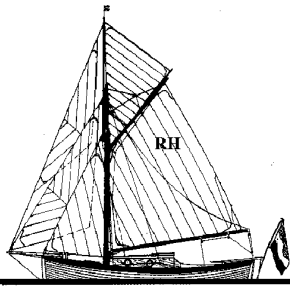
dieseltank weer gevuld zeilden we eerst nog tegen de eb in tot we ergens onder Ameland vastlopen op het wantij. De meeste jachten volgen het vaaradvies; dus rond hoogwater vertrekken, maar dan zie je niets van de droogvallende platen. Wij vertrekken dus liever te vroeg en als we vastlopen dan drinken we koffie en Edith maakt een aquarel. In de avond zeilden we door tot het Wierumerwad en omdat het al laat is gaan we voor anker om in de nacht droog te vallen. Edith gaat al slapen, ik zet de wadpoten uit maar nu kennelijk te los want als we al slapen vallen we weer om- nummer twee! Ook dat ongerief is 's-morgens weer voorbij en met een lichte wind uit NO zeilen we naar Schier om nu eens overdag droog te vallen op het mooie wad bij de haven.

De Mossel onelegant omgevallen bij Schiermonnikoog.

Ondertussen dus genoeg ervaring met wadpoten, maar als we vast staan en we even met z'n tweeën aan een kant zitten breekt het lijntje dat eerder al teveel kracht te verwerken had en vallen we weer om – nummer 3. Omdat we zo scheef liggen kan ik het onderwaterschip aan stuurboord schoonmaken met een pannenspons; er zitten ook veel zeepokken op, maar om daar bij te kunnen moet ik in de modder gaan liggen, bloot, want dan kan je later makkelijk afspoelen. Edith kan het niet laten om toch een foto te maken. In de avond weer overeind en de gevonden mosseltjes en mini garnaltjes waren een feestmaal. Nieuwe takel gemaakt voor de wadpoten, met dikkere lijn die niet meer zal breken. Meteen getest en in de nacht helemaal recht drooggevallen op dezelfde plek. Er lijkt geen eind aan de mooie dagen te komen, we zeilen verder naar het oosten, langs Pieterburen tot bij Noordpolderzijl, de meest noordelijke vasteland haven. Na een tijstop (waarbij we toch ook weer scheef droogvallen nummer 4) proberen we in de avond de haven binnen te varen. Het is al donker als we het opgeven want de haven is helemaal verzand. Voor anker dus in de havenmond waar we wel voor de flinke wind beschut liggen. Het duurt nog uren voor we droog kunnen vallen dus we besluiten om maar niet de pootjes te gebruiken en gewoon te gaan slapen.

Wel zorgen we ervoor dat we naar de hoge kant zullen

JACHTWERF RIK HOMAN

droog(om) vallen -nummer 5.

Het geultje naar de haven van Noordpolderzijl.

We zetten daarvoor de giek en gaffel aan bakboord vast en zorgen daarmee dat de boot naar de ondiepe kant van de geul komt te liggen. We zijn er zo aan gewend om scheef droog te vallen dat we nu prima slapen en met een mooie zonsopgang varen we het haventje weer uit voordat het niet meer kan. Met een flinke oostenwind zeilen we terug naar het westen, bij hoogwater zonder de boeien te volgen, tot bij Lauwersoog. Daar liggen al 8 kleine boten van de OGA verzameld voor een tochtje over het wad.

Allemaal gaffels van de OGA.

Palaver bij het clubhuis na een heerlijke maaltijd. We gaan naar de Oostpunt van Schiermonnikoog. In het voorjaar is de betonning daarheen weggehaald omdat de Eilanderbalg te ondiep was geworden. Met wat aanwijzingen van lokaal bekenden kunnen we die zaterdag 13 aug, net bezeild, vanaf de O 11 naar de EB 10 sturen.

Af en toe vastlopend, en dan weer verder, komen we even na hoogwater bij de oostpunt aan. Met alle 9 boten vallen we daar droog op een prachtig plekje. In een bocht van de geul lig je redelijk beschut, vlak bij de laatste duinen. Het strand loopt nog wel 5 km door naar het oosten, tot bij Simonszand. Heerlijk om daar rond te lopen zonder prikkeldraad en geen toerist te zien want het is 6 km lopen door mul zand naar het fietspad, halverwege het eiland. We slapen, zonnen,

zwemmen, en komen natuurlijk bij elkaar om te kletsen. De boot van Pieter wordt als vanzelf de bar-boot en omdat iedereen wat meeneemt wordt daar ook het diner geserveerd.

De bar en restaurant boot van Pieter.

Heel gezellige mensen die OGA wadvaarders! 's-Nachts liggen we met hoogwater nogal te rommelen, maar met mijn aangepaste wadpoot takel blijven we netjes rechtop staan.

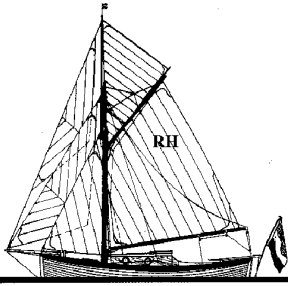

De heenweg naar de oostkant van Schier.

Zondag komen we eind van de morgen weer los en zeilt de oga vloot in een directe koers onder Schier, langs de haven. De vloot terug naar Lauwersoog, wij willen nog een stuk verder varen, nou dat zullen we ons blijven herinneren! Mooi oostenwindje, dus we besluiten om via het Westgat van Schier naar zee te varen, buitenom Ameland en dan weer onder Terschelling Dat viel niet mee! In het zeegat tussen de eilanden neemt de NO wind toe tot 5BF, de kolkende ebstroom zorgt voor een heksenketel en de zeedeining voegt daarbij nog gevaarlijke brekers.

Met de motor bij en de boegspriet geregeld onder water en buiswater tot in de kuip, zwemvesten aan, motorzeilen we het Westgat uit tot aan de uiterton. Daar halen we opgelucht adem want op dieper water worden de brekers gereduceerd tot wat deining van maar 80 cm. Wat een verschil met grondzeeën in het zeegat.

Heerlijk zeilen we met ruime wind boven Ameland maar omdat het al later wordt wil ik natuurlijk afsteken langs het niet betonde Bornrif. Volgens de kaart nooit minder dan 2 meter water, maar bij 1 m. kunnen we nog net terugkeren en helemaal omvaren tot bij de Oostpunt van Terschelling (zie

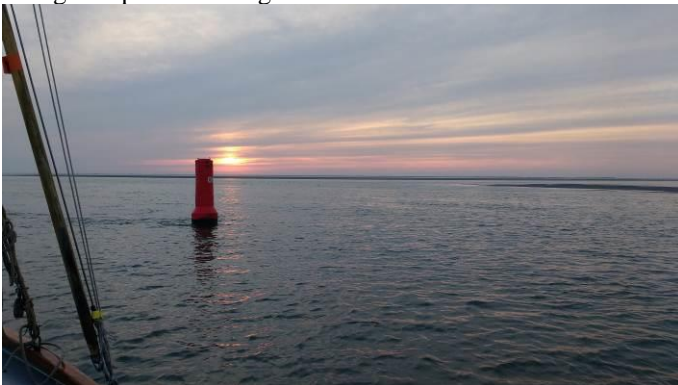
JACHTWERF RIK HOMAN

het dipje in onze koerslijn bij de westpunt van Ameland. Ook daar neemt in het zeegat de wind onplezierig toe en met de brekers die nu met ons meelopen heel angstig.

Op de terugweg varen we buitenom Ameland.

We willen naar de Koffiebonenplaat, maar zelfs tussen de tonnen dreigen we weer vast te lopen. Dan maar terug richting Ameland, waar we uiteindelijk in de beschutting komen en de zwemvesten uit kunnen. De Blauwe Balg route mag allen rond hoogwater bevaren worden, maar omdat de boswachter er nu niet was riskeren we het maar. We liepen eerst nog wat vast, maar konden tegen zonsondergang, in de beschutting van een hoge plaat (met tig zeehonden) in het Oosterom ankeren. Eindelijk het lang uitgestelde glas wijn nuttigen. Spannende dag!

Eindelijk voor anker bij de Oosterom 80.

Maandagmorgen eerst zwemmen; de zeehonden kwamen nieuwsgierig kijken, maar deze plek zal ook wel weer verboden worden. Met de vloed en eerst een dun windje mee het Oosterom volgen, even wachten bij het wantij en dan bij naar west draaiende vrij krachtige wind afgeslagen naar de Oostmeep om nog wat vloedstroom mee te hebben tot in het Kimstergat, waar we de ebstroom weer mee krijgen, langs Harlingen, door de sluis te Kornwerd en in de avond nog heerlijk langs de Friese kust gezeild tot Workum. Geslapen aan een graslandje tegenover de vuurtoren van Reid.

We hadden nog makkelijk door kunnen gaan naar Enkhuzen, dus dan in 2 dagen van de Oostpunt Schiermonnikoog tot de thuishaven! Dat was ook beter geweest want de wind draaide naar zuid, tegen dus en nu deden we er het grootste deel van

de dag over om daar te komen voordat het weer om zou slaan. We hebben nog nooit een vakantie gehad met zoveel mooi weer: elke dag zon, zwemmen, korte broek aan en geen enkele keer gereefd gevaren hoewel dat misschien wel beter was geweest. Klimaatverbetering?

Het water uit de nieuwe tank smaakte net zo slecht als uit de oude, dus die had net zo goed kunnen blijven.

Weer wat anders, gewoon aanleggen aan een graslandje.

Wij hebben nog wat boten te koop, waaronder de nieuwste Elisabeth zeilsloep met Electromotor. Verder zouden we deze winter graag nog een 13 voets zeiljol Najork voor u bouwen. Als u belangstelling heeft kom dan eens kijken of zelfs proefvaren met deze boot geschikt voor jong en oud.

Met uw eigen Najork zeilen met de Reeuwijk Raid?

Met veel plezier kan ik melden dat de Reeuwijk Raid dit jaar toch weer doorgaat op 14 en 15 oktober, de organisatie is overgenomen door GWV Elfhoeven.

Ook wij ontkomen niet aan de inflatie spiraal en moeten helaas het tarief voor de winterstalling aanpassen, maar we zullen de prijsverhoging tot ongeveer 5% beperken.

Vanaf 15 oktober gaan we de boten weer in de loods zetten. We gaan er vanuit dat u de boot zoals andere jaren wilt stallen. Zorgt u s.v.p. dat de boot brengt; spullen eruit, sloten eraf en de mast omlaag, dekzeil er weer op. We maken ze dan van buiten netjes schoon en zorgen voor de motor als dat is afgesproken. Als u de bijgevoegde rekening vóór 10 oktober betaalt, dan is uw plaats gereserveerd; als u niet komt stallen dan graag even een telefoontje.

Rik en Edith Carst